

„Vstaňte, nebojte se!“ (Mt 17,7)

Když Petr, Jakub a Jan vystoupí s Ježíšem na vysokou horu, spatří Mistrovu slávu a uslyší hlas Otce, který ho uznává za Syna.

Je to mimořádný zážitek, setkání tváří v tvář s Bohem, který svému stvoření umožňuje poznat ho v celé jeho nádheře. Ze strachu padají k zemi, ale Ježíš se jich dotýká a promlouvá k nim:

„Vstaňte, nebojte se!“

Sloveso „vstát“ je totéž sloveso, kterým evangelium často vyjadřuje Zmrtvýchvstání, stejně jako „nebojte se“ jsou první slova, která Zmrtvýchvstalý po pozdravu adresuje ženám u prázdného hrobu¹. Ježíšova slova, zvučná a jasná, jsou tedy důrazným pozváním k novému životu, který je pro učedníky možný skrze dotek jeho ruky.

I nás někdy brzdí naše obavy, tíží nás životní zkoušky, bezvýhodné situace. Nemůžeme se spoléhat pouze na vlastní síly, abychom znovu našli elán vydávat svědectví, ale spíše na Boží milost, která nás vždy předchází.

„Kdo neprochází zkouškou? Ta bere na sebe podobu selhání, chudoby, deprese, pochybnosti, pokušení. (...) Nahání nám strach i materialistická a individualistická společnost, která nás obklopuje válkami, násilím, nespravedlností... Za těchto okolností se může vloudit pochybnost: kam se poděla Boží láska? (...) Ježíš opravdu pronikl do každé bolesti, vzal na sebe každou naši zkoušku (...) On je Láska a z lásky zažene každou bázeň. Pokaždé, když nás přepadne strach, když nás trápí bolest, můžeme poznat pravou skutečnost, která se v tom skrývá: je to Ježíš, který je přítomný (...) nechme ho vstoupit do našeho života. A pak dále žijme to, co od nás žádá Bůh, a milujme bližního. Zjistíme, že Ježíš je vždy Láska. Budeme mu moci říci to, co jeho učedníci: „Jsi opravdu Boží syn!““ (Mt 14,33)²

„Vstaňte, nebojte se!“

Kdo v životě zažil setkání s Bohem, byl fascinován jeho přítomností, dotknul se ho a byl uzdraven jeho slovem. Svědectví křesťanského společenství často provází tímto božským dobrodružstvím a dodává člověku odvahu vstát, vystoupit ze sebe sama a pokračovat v cestě s Ježíšem a svými bratry a sestrami.

Přinášíme svědectví jedné mladé Syřanky: „Na konci loňského roku procházela moje země velmi těžkým obdobím, mé město zasáhla vlna chaosu a strachu. Velmi jsem se obávala o svou rodinu, přátele i o sebe. Uprostřed tolika nejistot jsem se snažila zůstat pevná v naději v Boha a navzdory všemu se snažila zůstat silná. Před těmito událostmi jsme s mladými lidmi, se kterými se snažíme žít podle evangelia, naplánovali několik projektů na podporu potřebných rodin prostřednictvím potravinových balíčků a dalších iniciativ.“

¹ Mt 28,10; srov. 28,5.

² Ch. Lubichová, Slovo života na srpen 2002 (Nové město 07-08/2002, str. 16), taktéž v *Parole di Vita* a cura di Fabio Ciardi (Opere di Chiara Lubich 5); Città Nuova, Roma 2017, str. 664-665).

Situace nás však donutila všechny aktivity dočasně pozastavit. Po několika dnech se nám podařilo sejít a při tomto setkání jsme v sobě navzájem našli sílu a odvahu. Rozhodli jsme se, že se nenecháme ovládnout strachem, ale že budeme důvěřovat Ježíši a budeme pokračovat v započaté cestě. Díky sdílené víře jsme dokázali pomoci více než 40 rodinám, které podporu skutečně potřebovaly. Uprostřed těchto těžkostí jsme cítili, že díky Boží lásce a naší jednotě můžeme skutečně něco změnit.“

„Vstaňte, nebojte se!“

Poté, co jsme s Ježíšem vystoupili na horu, abychom se setkali s Bohem a slyšeli jeho hlas, můžeme s ním také sestoupit, „(...) vrátit se dolů, do nížiny, kde potkáváme mnohé bratry obtížené námahami, nemocemi, nespravedlnostmi, nevědomostí, materiální i duchovní chudobou“³.

I jako křesťanské společenství můžeme trpět a cítit se ztraceni, ale toto Slovo nás vybízí, abychom šli společně, abychom všem přinášeli „plody zkušenosti, kterou jsme s Bohem učinili, a sdíleli obdrženou milost“⁴.

Letizia Magri a tým Slova života

³ Srov. Papež František, *Promluva před modlitbou Angelus*, 16. března 2014.

⁴ Tamtéž.